32004L0044

L 113/17 AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA 2004.4.20.

A BIZOTTSÁG 2004/44/EK IRÁNYELVE

(2004. április 13.)

az élelmiszerek dioxintartalmának hatósági ellenőrzésére és a dioxinszerű PCB-k meghatározására szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról szóló 2002/69/EK irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek ellenőrzésére szolgáló közösségi mintavételi és vizsgálati módszerek bevezetéséről szóló, 1985. december 20-i 85/591/EGK tanácsi irányelvre [1], és különösen annak 1. cikkére,

mivel:

(1) Az élelmiszerek dioxintartalmának hatósági ellenőrzésére és a dioxinszerű PCB-k meghatározására szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról szóló, 2002. július 30-i 2002/69/EK bizottsági irányelv [2] külön rendelkezéseket határoz meg a hatósági ellenőrzéshez alkalmazandó mintavételi és vizsgálati módszerekre vonatkozóan.

(2) A nagyon nagy halak mintavételénél egy külön mintavételi eljárás szükséges, hogy az egész Közösség területén harmonizált megközelítést biztosítson.

(3) Annak biztosítása érdekében, hogy az egész Unióban harmonizált megközelítést alkalmazzanak a végrehajtásnál, nagyon fontos a vizsgálati eredmények egységes módon történő jelentése és értelmezése.

(4) A 2002/69/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(5) Az ezen irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2002/69/EK irányelv I. melléklete ezen irányelv I. mellékletének megfelelően módosul.

A 2002/69/EK irányelv II. melléklete ezen irányelv II. mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb annak hatálybalépését követő 12 hónappal megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket, valamint az e rendelkezések és az ezen irányelv közötti megfelelési táblázatot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2004. április 13-án.

a Bizottság részéről

David BYRNE

a Bizottság tagja

---

[1] HL L 372., 1985.12.31., 50. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

[2] HL L 209., 2002.8.6., 5. o.

I. MELLÉKLET

A 2002/69/EK irányelv I. melléklete a következőképpen módosul:

1. A 4. „Mintavételi tervek” pont a következő 4.1. „Külön rendelkezések az egész halakat tartalmazó tételek mintavételéhez” alponttal egészül ki a 2. táblázat után:

„4.1. *Külön rendelkezések az egész halakat tartalmazó tételek mintavételéhez*

A tételből kivételre kerülő egyedi minták száma az I. táblázatban található. Az összes egyedi mintát egyesítő összesített mintának legalább 1 kg tömegűnek kell lenni (ld. 3.5. pont).

– Kis halakat tartalmazó tétel esetén (egyes halak tömege < 1 kg), az összesített mintát alkotó egyedi mintaként az egész halat kell venni. Ha az eredményül kapott összesített minta több, mint 3 kg, az összesített mintát alkotó halak középső részei képezhetik az egyedi mintákat, egyenként legalább 100 gramm tömeggel. Az egész mennyiséget, amelyre a maximális szint alkalmazható, a minta homogenizálására kell használni.

– Nagyobb halakat tartalmazó tétel esetén (az egyes halak tömege több mint 1 kg), az egyedi minta a hal középső részéből áll. Az egyes egyedi minták tömege legalább 100 gramm. Nagyon nagy halakat (pl. több mint 6 kg tömegű hal) tartalmazó tétel esetén, ha a hal középső részéből egy darab kivétele jelentős gazdasági kárt okozna, három, egyenként legalább 350 gramm tömegű egyedi minta vétele megfelelőnek tekinthető függetlenül a tétel nagyságától.”

2. Az 5. „A tétel vagy altétel előírásoknak történő megfelelése” pont helyébe a következő lép:

„5. **A tétel vagy altétel előírásoknak történő megfelelése**

A tételt el kell fogadni, ha az egyetlen vizsgálat eredménye nem haladja meg a 466/2001/EK rendeletben megállapított vonatkozó maximális szintet, figyelembe véve a mérési bizonytalanságot.

A tétel nem felel meg a 466/2001/EK rendeletben megállapított vonatkozó maximális szintnek, ha a vizsgálati eredményt párhuzamos vizsgálattal megerősítették, és a legalább két külön meghatározásból számított eredmények átlaga a maximális szintet kétségtelenül meghaladja, figyelembe véve a mérési bizonytalanságot.

A mérési bizonytalanság figyelembevétele a következő megközelítések egyikének megfelelően történhet:

– kiterjesztett bizonytalanság számítása, 2 kiterjesztési tényező alkalmazásával, amely megbízhatósága megközelítőleg 95 %,

– a 96/23/EK tanácsi irányelvnek az analitikai módszerek teljesítmény jellemzői és az eredmények értelmezése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2002. augusztus 12-i 2002/657/EK bizottsági határozat (*) rendelkezéseinek megfelelő döntési határérték (CCα) meghatározása (a melléklet 3.1.2.5. pontja – meghatározott engedélyezett határértékekkel rendelkező anyagok esetén).

A jelenlegi értelmezési szabályok érvényesek a hatósági ellenőrzéshez alkalmazandó mintavételből nyert vizsgálati eredményekre. Ellenminták és a bírósági minták vizsgálata esetén a nemzeti szabályok érvényesek.

(*) HL L 221., 2002.8.17., 8. o. A legutóbb a 2004/25/EK határozattal (HL L 6., 2004.1.10., 38. o.) módosított határozat.”

II. MELLÉKLET

A 2002/69/EK irányelv II. melléklete a következőképpen módosul:

A 2. „Háttér-információk” pont végén a következő albekezdéssel egészül ki:

„Kizárólag ezen irányelv alkalmazásában az egyes vegyületek (kongénerek) elfogadott meghatározási határa a vizsgált vegyület mintakivonatban mért azon koncentrációja, amelynél két különböző vizsgált ion S/N (jel/zaj) viszonya a legkevésbé érzékeny ionra vonatkozóan 3:1 és amely megfelel az EPA 1613 módszer B felülvizsgálata szerinti meghatározási módszerben megadott alapkövetelményeknek, mint például retenciós idő, izotóparány.”